

en Reform hvert eller hvert andet Aar, hvad der vil bidrage til, at der bliver stadig Uro om det grønlandske Spørgsmaal. Men hvad jeg særlig er betænkelig ved, er, at dette 8 Mands Rigsdagsudvalg efter min Mening betyder, at herefter er Rigsdagen i Virkeligheden sat ud af Spillet vedrørende Grønlandske Forhold, at den herefter paa Forhaand er bundet i ethvert Spørgsmaal, der vedrører Grønland. Enten det er af mindre Art eller betydelig principiel Art, vil Rigsdagens forskellige Partier være bundet ved, at der saaledes sidder et stadigt Udvalg. Det finder jeg er uheldigt; jeg kan derfor ikke tiltræde dette Ændringsforslag.

Pürschel: Jeg vil først gøre en Bemærkning med Hensyn til en Udtalelse i Betænkningen, en Udtalelse, som jeg altsaa har medunderskrevet, men som jeg dog nødvendig vil have misforstaaet. Der staar, at man peger „paa det ønskelige i, at al Handelsvirksomhed i Grønland mere og mere maa udvikles til at blive en for hele den grønlandske Befolkning fælles Andelshandel“. Det er jo saadan en Slags Kommunisme, man peger paa, og jeg vil for mit Vedkommende forvare mig imod at være befængt med nogen Idé i den Retning. Og jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa, at det meget vel kan tænkes, at Udviklingen bliver en saadan deroppe, at ingenlunde al Handelsvirksomhed vil kunne ledes ud fra den Betragtning, idet vi alle har ønsket, at det maa lykkes efterhaanden at afvikle Statshandelen deroppe. Saa vil den ganske vist naturligvis i et vist Omfang kunne erstattes med Handelsvirksomhed, bygget op paa Andelstanken, men der vil dog sikkert ogsaa ved Siden deraf — hvis man naar dette Skridt fremad — komme til at bestaa Handelsvirksomheder deroppe startede ud fra privatøkonomiske Synspunkter, som ikke falder sammen med Andelstanken og heller ikke med Kommunismen. Men der er jo noget rigtigt i Tanken, saaledes som den kommer til Udtryk her; det, man navnlig har ønsket at sige — og det, der ogsaa har været min Begrundelse for at kunne tiltræde denne Udtalelse —, er dette, at vi henede ikke paa nogen Maade ønsker at berige os paa det grønlandske Samfunds Bekostning, men at Handelsvirksomheden, saaledes som den føres for Tiden, skal have

netop dette Formaal: at føres til Gavn for det grønlandske Samfund.

Med Hensyn til Landsfogderne har der ganske rigtigt været rejst store Betæneligheder ved at kræve, at de skulde have den juridiske Uddannelse. Dette Krav har sine Betæneligheder ikke mindst derved, at det jo udelukker en Række veltjente Embedsmænd fra en Avancementspost, som har været vurderet ret højt, efter hvad jeg forstaar, og det kan ogsaa være betænkeligt, at man ved at kræve den juridiske Uddannelse maaske afskærer sig fra at tage Folk, der i alle andre Henseender vilde være langt at foretrække. Men den Udvikling, som nu foregaar deroppe, gør det efter min Mening nødvendigt, at man faar skabt en Domsmyndighed deroppe, der kan staa for enhver Kritik fra Udlandets Side, og derfor har jeg ment at maatte slutte mig til det i Lovforslaget foreslaaede, at der kræves en Uddannelse, tilstrækkelig til at kvalificere den paa-gældende til et Dommerembede henede.

Med Hensyn til Udvalget vil jeg ogsaa gerne gøre nogle Bemærkninger, ikke mindst foranlediget af den korte Bemærkning, det ærede Medlem Hr. Pinstrup lige kom med, idet han udtalte Ønsket om, at dette Udvalg skulde overvintre oppe paa Grønland. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem ønsker, at det skal overvintre deroppe hvert Aar; jeg vil i hvert Tilfælde ikke anbefale det ærede Medlem at kæmpe for energisk for den Tanke, for det kunde jo tænkes, at Folk i saa Fald var onde nok til at vælge ham ind i dette Udvalg for paa den Maade maaske at slippe for et og andet under Forhandlingerne her. I øvrigt erkender jeg, at dette Udvalg for saa vidt er en farlig Ting, som det maaske kunde komme til at virke paa den Maade, det ærede Medlem frygter, nemlig som et stadigt Uromoment i Forholdet mellem Grønland og Danmark. Det er et Udvalg, som sikkert vil kræve megen Takt af sine Medlemmer, og derfor kan det maaske ogsaa være rigtigt at fremdrage det her, saaledes som det ærede Medlem gjorde.

Tanken med dette Udvalg er jo denne, at man gerne vilde skabe en nærmere og lettere Forbindelse mellem Grønland og Lovgivningsmagten henede. Vi, der var deroppe i Fjor, havde det Indtryk, at man var glad ved at faa en saadan Forbindelse med den danske Lovgivningsmagt, og ud